

Convenția europeană privind prevenirea terorismului

din 16/05/2005

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state semnatare ale prezentei convenții,

considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o unitate mai mare între membrii săi,

recunoscând interesul de a intensifica cooperarea cu celelalte state părți la prezenta convenție,

din dorința de a lua măsuri eficiente pentru prevenirea terorismului și pentru a face față în special provocării publice la comiterea de infracțiuni de terorism, precum și recrutării și antrenării pentru terorism,

conștiente de îngrijorarea profundă determinată de creșterea infracțiunilor de terorism și a amenințării pe care o reprezintă terorismul,

având cunoștință de situația precară cu care se confruntă persoanele care suferă din cauza terorismului și reafirmând, în acest context, profunda lor solidaritate cu victimele terorismului și cu familiile acestora,

reafirmând faptul că infracțiunile de terorism și infracțiunile prevăzute de prezenta convenție, indiferent de autorii lor, nu sunt în niciun caz justificate prin considerații de natură politică, filozofică, ideologică, rasială, etnică, religioasă sau de orice altă natură similară și amintind obligația tuturor părților de a preveni asemenea infracțiuni și, dacă acestea nu au putut fi prevenite, de a le cerceta și de a se asigura că sunt sancționate cu pedepse care țin cont de gravitatea lor,

amintind necesitatea de a considera lupta împotriva terorismului și reafirmând faptul că toate măsurile luate pentru prevenirea sau reprimarea infracțiunilor de terorism trebuie să respecte statul de drept și valorile democratice, drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și alte prevederi ale dreptului internațional și inclusiv ale dreptului internațional umanitar, atunci când acesta este aplicabil,

recunoscând că prezenta convenție nu afectează principiile stabilite privind libertatea de expresie și libertatea de asociere,

amintind că actele de terorism, prin natura sau contextul acestora, sunt menite să intimideze grav o populație ori să forțeze un guvern sau o organizație internațională să efectueze ori să se abțină de la efectuarea unui anumit act sau să destabilizeze grav ori să distrugă structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări ori ale unei organizații internaționale,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Terminologie

1. În sensul prezentei convenții, prin infracțiune de terorism se înțelege oricare dintre infracțiunile care intră în sfera de aplicare a unuia dintre tratatele enumerate în anexa la prezenta convenție, așa cum sunt ele definite în respectivele tratate.

2. Odată cu depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, un stat care nu este parte la un tratat enumerat în anexă poate declara că, la aplicarea prezentei convenții privitor la respectivul stat contractant, se va considera că acel tratat nu figurează în anexă. Declarația își pierde efectele de îndată ce tratatul intră în vigoare pentru statul care a dat-o, acesta notificându-l pe secretarul general al Consiliului Europei cu privire la intrarea în vigoare.

ARTICOLUL 2

Obiectiv

Obiectivul prezentei convenții este de a intensifica eforturile părților pentru prevenirea terorismului și a efectelor sale negative asupra deplinei respectări a drepturilor omului și în special a dreptului la viață, atât prin intermediul unor măsuri ce trebuie luate la nivel național, cât și în cadrul cooperării internaționale, ținându-se cont de tratatele sau acordurile bilaterale și multilaterale existente între statele contractante.

ARTICOLUL 3

Politici naționale de prevenire

1. Fiecare parte va lua măsurile adecvate, îndeosebi în domeniul pregătirii autorităților care au competență în ceea ce privește aplicarea legii și altor organe, precum și în domeniile educației, culturii, informației, mass-media și conștientizării publicului, în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, cu respectarea drepturilor omului și a obligațiilor prevăzute, după caz, de **Convenția** europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de **Pactul** internațional privitor la drepturile civile și politice și a altor obligații ce țin de dreptul internațional.

2. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cooperării între autoritățile sale naționale în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, între altele prin:

- a) schimbul de informații;
- b) întărirea protecției fizice a persoanelor și infrastructurilor;
- c) îmbunătățirea planurilor de pregătire și coordonare pentru situațiile de criză.

3. Fiecare parte promovează toleranța prin încurajarea dialogului interreligios și intercultural cu implicarea, dacă este necesar, a organizațiilor neguvernamentale și a altor elemente ale societății civile în vederea prevenirii tensiunilor care ar putea contribui la comiterea de infracțiuni de terorism.

4. Fiecare parte se străduiește să sensibilizeze publicul cu privire la existența, la cauzele, gravitatea și amenințarea reprezentate de infracțiunile de terorism și de infracțiunile prevăzute de prezenta convenție și ia în considerare încurajarea publicului de a furniza autorităților competente ajutor factual și specific ce poate contribui la prevenirea infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Cooperarea internațională în materie de prevenire

Părțile își acordă asistență și sprijin, după caz, și ținând cont în mod corespunzător de posibilitățile fiecăreia, în vederea îmbunătățirii capacității lor de a preveni comiterea infracțiunilor de terorism, inclusiv prin schimbul de informații și bune practici, precum și prin pregătire și alte eforturi comune cu caracter preventiv.

ARTICOLUL 5

Provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism

1. În sensul prezentei convenții, provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism înseamnă distribuirea sau punerea la dispoziție în alt mod a unui mesaj către public, cu intenția de a instiga la comiterea unei infracțiuni de terorism, dacă acest comportament, direct sau indirect, creează un pericol ca una sau mai multe dintre aceste infracțiuni să fie comise.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, provocarea la comiterea unei infracțiuni de terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 6

Recrutarea pentru terorism

1. În sensul prezentei convenții, recrutarea pentru terorism înseamnă solicitarea ca o altă persoană să comită o infracțiune de terorism sau să participe la comiterea unei infracțiuni de terorism ori să se alăture unei asociații sau unui grup, cu scopul de a contribui la comiterea uneia ori mai multor infracțiuni de terorism de către acea asociație sau acel grup.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, recrutarea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 7

Pregătirea pentru terorism

1. În sensul prezentei convenții, pregătirea pentru terorism înseamnă furnizarea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc ori a altor arme sau substanțe nocive ori periculoase sau cu privire la alte metode ori tehnici specifice, cu scopul de a comite o infracțiune de terorism sau de a contribui la comiterea acesteia, având cunoștință de faptul că pregătirea efectuată este menită să servească acestui scop.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, pregătirea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 8

Lipsa relevanței consumării infracțiunii de terorism

Pentru ca un act să constituie infracțiune, în sensul art. 5-7, nu este necesar ca o infracțiune de terorism să se fi consumat.

ARTICOLUL 9

Infrațiuni conexe

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infrațiune, conform dreptului său intern:

- a) participarea în calitate de complice la comiterea unei infrațiuni prevăzute la art. 5-7;
- b) organizarea comiterii unei infrațiuni în sensul art. 5-7 sau faptul de a ordona altor persoane să o comită;
- c) participarea la comiterea uneia sau mai multora dintre infrațiunile prevăzute la art. 5-7 de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun. Această contribuție trebuie să fie intenționată și trebuie:
 - (i) să fie menită să faciliteze activitatea criminală a grupului sau să servească scopului criminal al grupului, dacă această activitate ori acest scop implică comiterea unei infrațiuni prevăzute la art. 5-7; sau
 - (ii) să fie făcută știindu-se că grupul intenționează să comită o infrațiune prevăzută la art. 5-7.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infrațiune, în cadrul și în conformitate cu dreptul său intern, tentativa de comitere a unei infrațiuni prevăzute la art. 6 și 7.

ARTICOLUL 10

Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare, conform principiilor sale juridice, pentru stabilirea răspunderii persoanelor juridice pentru participarea la infrațiunile prevăzute la art. 5-7 și 9.

2. Sub rezerva principiilor juridice ale fiecărui stat contractant, răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.

3. Această răspundere nu aduce atingere răspunderii penale a persoanelor fizice care au comis infrațiunile.

ARTICOLUL 11

Sanțiuni și măsuri

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru ca infrațiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 să fie pedepsite cu pedepse efective, proporționale și descurajatoare.

2. Orice condamnare definitivă anterioară, pronunțată într-un stat străin pentru infrațiunile prevăzute de prezenta convenție, poate, în măsura permisă de dreptul intern, să fie luată în considerare la pronunțarea hotărârii în conformitate cu dreptul intern.

3. Fiecare parte veghează ca persoanele juridice găsite responsabile conform art. 10 să facă obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și descurajatoare, de natură penală sau nu, și inclusiv unor sancțiuni pecuniare.

ARTICOLUL 12

Condiții și garanții

1. Fiecare parte trebuie să se asigure că stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la art. 5-7 și 9 se realizează cu respectarea obligațiilor în materia drepturilor omului, în special a dreptului la libertatea de exprimare, libertatea de asociere și libertatea religioasă, așa cum sunt ele prevăzute, după caz, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în Pactul internațional privind drepturile civile și politice, și a altor obligații ce decurg din dreptul internațional.

2. Stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la art. 5-7 și 9 trebuie să respecte principiul proporționalității, în ceea ce privește scopurile legitime urmărite și necesitatea acestora într-o societate democratică, și trebuie să excludă orice formă de arbitrar, de tratament discriminatoriu sau rasist.

ARTICOLUL 13

Protecția, despăgubirea și sprijinirea victimelor terorismului

Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a proteja și sprijini victimele terorismului comis pe teritoriul propriu. Aceste măsuri pot include, prin intermediul schemelor naționale adecvate și sub rezerva prevederilor din legislația internă, printre altele, asistență financiară și despăgubire pentru victimele terorismului și pentru rudele lor apropiate.

ARTICOLUL 14

Jurisdicția

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru stabilirea jurisdicției sale asupra infracțiunilor prevăzute în prezenta convenție:

- a) când infracțiunea este comisă pe teritoriul acelei părți;
- b) când infracțiunea este comisă la bordul unei nave sub pavilionul acelei părți sau la bordul unei aeronave înmatriculate în acea parte;
- c) când infracțiunea este comisă de către un cetățean al acelei părți.

2. Fiecare parte își poate, de asemenea, stabili competența asupra infracțiunilor prevăzute în prezenta convenție și când:

- a) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1 pe teritoriul său ori împotriva unui cetățean al său;
- b) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1 împotriva unei instalații publice aparținând acelei părți, care se află în străinătate, inclusiv sediile sale diplomatice sau consulare;
- c) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1, în încercarea de a forța acea parte să efectueze orice act sau să se abțină de la efectuarea acestuia;
- d) infracțiunea este comisă de un apatrid cu reședința obișnuită pe teritoriul acelei părți;
- e) infracțiunea este comisă la bordul unei aeronave exploatate de guvernul acelei părți.

3. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția asupra infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție în cazul în care presupusul făptuitor se află pe teritoriul său și nu îl extrădează pe acesta unei părți a cărei jurisdicție se bazează pe o regulă de competență care există și în legislația părții solicitate.

4. Prezenta convenție nu exclude nicio jurisdicție exercitată conform legilor naționale.

5. Dacă mai multe părți își declară competența asupra unei infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, părțile implicate se consultă reciproc, dacă este oportun, în vederea stabilirii părții care are cea mai potrivită competență de urmărire.

ARTICOLUL 15

Obligația de a cerceta

1. Dacă are informații că este posibil ca autorul sau persoana presupusă a fi săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta convenție se află pe teritoriul său, respectiva parte ia măsurile necesare, conform dreptului său intern, în vederea cercetării faptelor cu privire la care a fost informată.

2. Dacă există circumstanțe care să justifice acest lucru, partea pe teritoriul căreia se găsește infractorul sau presupusul infractor ia măsurile corespunzătoare, prevăzute de legislația internă, pentru a se informa cu privire la prezența acestuia în vederea urmăririi sau extrădării.

3. Orice persoană față de care se iau măsurile prevăzute la paragraful 2 are dreptul:

a) de a comunica neîntârziat cu cel mai apropiat reprezentant competent al părții al cărei cetățean este sau care este abilitată în alt mod să îi protejeze drepturile ori, dacă este apatrid, al părții pe al cărei teritoriu își are reședința obișnuită;

b) de a primi vizita unui reprezentant al acestei părți;

c) de a fi informată cu privire la drepturile sale prevăzute la lit. a) și b).

4. Drepturile menționate la paragraful 3 se exercită în conformitate cu legile și reglementările părții pe al cărei teritoriu se află infractorul sau presupusul infractor, sub rezerva că legile și reglementările trebuie să permită deplina realizare a scopurilor pentru care aceste drepturi au fost acordate în conformitate cu paragraful 3.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 nu afectează dreptul oricărei părți care își declară jurisdicția, conform art. 14 paragraful 1 lit. b) și paragraful 2, de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu presupusul infractor și să îl viziteze.

ARTICOLUL 16

Inaplicabilitatea convenției

Prezenta convenție nu se aplică atunci când infracțiunile menționate la art. 5-7 și 9 sunt comise pe teritoriul unei singure părți, iar presupusul autor este cetățean al acelei părți și se află pe teritoriul acelei părți, și nicio altă parte nu are motiv, conform art. 14 paragraful 1 sau 2, să exercite jurisdicția, în acele cazuri aplicându-se totuși prevederile art. 17 și art. 20-22, dacă este cazul.

ARTICOLUL 17

Cooperarea internațională în materie penală

1. Părțile își acordă cea mai largă asistență pentru efectuarea urmăririi penale sau îndeplinirea procedurilor penale ori de extrădare referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9, inclusiv asistență pentru obținerea probelor de care acestea dispun și care sunt necesare pentru îndeplinirea procedurilor respective.

2. Părțile îndeplinesc obligațiile prevăzute la paragraful 1 în conformitate cu orice tratate sau acorduri privitoare la asistența juridică reciprocă existente între ele. În lipsa unor asemenea tratate sau acorduri, părțile își acordă asistență în conformitate cu dreptul lor intern.

3. Părțile cooperează în cea mai mare măsură posibilă, conform dreptului aplicabil, tratatelor, acordurilor și aranjamentelor părții solicitate, în ceea ce privește urmărirea sau procedurile penale care au ca obiect infracțiunile pentru care persoanele juridice pot fi trase la răspundere pe teritoriul părții solicitate, conform art. 10.

4. Fiecare parte poate examina oportunitatea înființării unor mecanisme suplimentare pentru a face schimb, cu celelalte părți, de informații sau probe necesare pentru stabilirea răspunderii penale, civile ori administrative, conform art. 10.

ARTICOLUL 18

Extrădarea sau urmărirea

1. În cazurile în care este competentă conform art. 14, partea pe teritoriul căreia se află presupusul făptuitor este obligată, dacă nu extrădează acea persoană, să aducă fără întârziere cauza în fața autorităților competente în vederea urmăririi prin intermediul unei proceduri conforme cu legile acelei părți, fără excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost comisă pe teritoriul său. Aceste autorități se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă, potrivit legilor părților respective.

2. Ori de câte ori legislația internă a unei părți îi permite să extrădeze sau să predea pe unul dintre cetățenii săi, cu condiția ca persoana să fie înapoiată acelei părți în vederea executării pedepsei impuse în urma procesului ori procedurii pentru care s-a solicitat extrădarea sau predarea, și această parte și partea care a cerut extrădarea persoanei convin asupra acestei posibilități și asupra altor condiții pe care le consideră adecvate, această extrădare sau predare condiționată este suficientă pentru a stinge obligația prevăzută la paragraful 1.

ARTICOLUL 19

Extrădarea

1. Infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 se consideră ca fiind incluse drept infracțiuni care dau loc la extrădare în orice tratat privind extrădarea, existent între oricare dintre părți înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni drept infracțiuni care dau loc la extrădare în orice tratat de extrădare încheiat ulterior între ele.

2. Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la o altă parte cu care nu a încheiat niciun tratat privind extrădarea, partea solicitată poate alege să considere prezenta convenție drept temei juridic pentru extrădare în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9. Extrădarea se supune celorlalte condiții prevăzute de legislația părții solicitate.

3. Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 ca fiind infracțiuni care dau loc la extrădare între ele, sub rezerva condițiilor prevăzute de legea părții solicitate.

4. Dacă este necesar, infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 sunt considerate, în scopul extrădării între părți, ca și când ar fi fost comise nu numai în locul unde au fost comise, ci și pe teritoriul părților care și-au stabilit competența conform art. 14.

5. Dispozițiile tuturor tratatelor și acordurilor de extrădare încheiate între părți cu privire la infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 se consideră modificate între părți în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 20

Excluderea clauzei de excepție politică

1. Niciuna dintre infracțiunile prevăzute la art. 5-7 și 9 nu va fi considerată, în scopul extrădării sau asistenței judiciare reciproce, drept infracțiune politică ori drept infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau drept o infracțiune inspirată de rațiuni politice. În mod corespunzător, o cerere de extrădare sau de asistență judiciară reciprocă care are ca obiect o asemenea infracțiune nu poate fi refuzată numai pe motiv că are ca obiect o infracțiune politică ori o infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau o infracțiune inspirată de rațiuni politice.

2. Fără a prejudicia aplicarea art. 19-23 din **Convenția** privind dreptul tratatelor, adoptată la Viena la 23 mai 1969, asupra celorlalte articole ale prezentei convenții, orice stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării ori al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau de aprobare a prezentei convenții, să declare că nu va aplica acest articol referitor la extrădare pentru orice infracțiune prevăzută în prezenta convenție. Partea se angajează să aplice această rezervă de la caz la caz, printr-o decizie motivată corespunzător.

3. Orice parte își poate retrage total sau parțial o rezervă formulată în conformitate cu paragraful 2 prin intermediul unei declarații adresate secretarului general al Consiliului European, care va începe să aibă efect de la data primirii sale.

4. O parte care a formulat o rezervă conform paragrafului 2 nu poate pretinde aplicarea paragrafului 1 de către nicio altă parte; aceasta poate totuși, dacă rezerva sa este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea aceluși articol în măsura în care l-a acceptat partea însăși.

5. Rezerva este valabilă pe o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții în ceea ce privește partea respectivă. Totuși, rezerva poate fi înnoită pentru perioade de aceeași durată.

6. Cu 12 luni înainte de data expirării rezervei, secretarul general al Consiliului European notifică partea interesată cu privire la expirare. Nu mai târziu de 3 luni înainte de expirare, partea notifică secretarului general al Consiliului European că își menține, modifică sau retrage rezerva. Dacă o parte notifică secretarului general al Consiliului European că își menține rezerva, va furniza și o explicație a motivelor care justifică continuarea rezervei. În lipsa notificării de către partea interesată, secretarul general al Consiliului European informează acea parte că rezerva sa se consideră prelungită automat pe o perioadă de 6 luni. Omisiunea părții interesate de a-și notifica intenția de menținere sau de modificare a rezervei înainte de expirarea acelei perioade duce la perimarea rezervei.

7. Dacă o parte nu extrădează o persoană în baza aplicării acestei rezerve, după primirea unei cereri de la o altă parte, aceasta aduce cauza fără întârziere și fără excepții în fața autorităților competente, în vederea urmăririi, în afară de situația în care partea solicitantă și solicitată convin să procedeze altfel. Autoritățile competente, în vederea urmăririi pe teritoriul părții solicitate, se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă, potrivit legilor părții respective. Partea solicitată comunică neîntârziat rezultatul final al procedurii către partea solicitată și către secretarul general al Consiliului European, care îl comunică Conferinței consultative a părților, prevăzută la art. 30.

8. Decizia de a refuza cererea de extrădare în baza acestei rezerve se înaintează cât mai curând părții solicitante. Dacă nu se pronunță nicio hotărâre judecătorească în primă instanță într-un termen rezonabil pe teritoriul părții solicitate, conform paragrafului 7, partea solicitantă poate comunica acest lucru secretarului general al Consiliului European, care supune chestiunea Conferinței consultative a părților, prevăzută la art. 30. Această conferință examinează chestiunea și emite o opinie asupra conformității refuzului cu prezenta convenție și o depune la Comitetul de Miniștri în vederea emiterii unei declarații asupra acesteia. Când

își îndeplinește funcțiile prevăzute de prezentul paragraf, Comitetul de Miniștri se reunește în formula limitată la statele părți.

ARTICOLUL 21

Clauza de discriminare

1. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda sau de a acorda asistență judiciară reciprocă, dacă partea solicitată are motive substanțiale să creadă că cererea de extrădare având ca obiect o infracțiune dintre cele prevăzute la art. 5-7 și 9 sau de asistență judiciară reciprocă cu privire la asemenea infracțiuni a fost formulată cu scopul de a urmări ori de a pedepsi o persoană pe motive de rasă, religie, naționalitate, etnie sau opinie politică ori că, dacă dă curs acestei cereri, situația persoanei respective ar fi prejudiciată pentru oricare dintre aceste motive.

2. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie supusă torturii sau unor tratamente ori pedepse inumane sau degradante.

3. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă pedeapsa cu moartea sau, când legea părții solicitate nu permite închisoarea pe viață, închisoarea pe viață fără posibilitatea liberării condiționate, cu excepția cazului în care tratatele de extrădare aplicabile prevăd că partea solicitată este obligată să extrădeze dacă partea solicitantă oferă asigurări considerate suficiente de partea solicitantă că nu se va aplica pedeapsa cu moartea sau, dacă aceasta este aplicată, că ea nu se va executa ori că persoana respectivă nu va executa închisoare pe viață fără posibilitatea liberării condiționate.

ARTICOLUL 22

Informarea spontană

1. Fără a afecta propriile cercetări sau proceduri, autoritățile competente ale unei părți pot transmite, fără cerere prealabilă, autorităților competente ale unei alte părți informații obținute în cadrul propriilor cercetări, când consideră că dezvăluirea acestor informații ar putea ajuta partea destinatară să inițieze sau să efectueze urmărirea ori procedurile penale sau ar putea duce la formularea de către acea parte a unei cereri în baza prezentei convenții.

2. Partea care furnizează informațiile poate impune, conform dreptului său intern, condiții pentru folosirea acestora de către partea destinatară.

3. Partea destinatară trebuie să se supună acestor condiții.

4. Totuși, orice parte poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să declare că își rezervă dreptul de a nu se supune condițiilor impuse de partea furnizoare, conform paragrafului 2, decât dacă primește o notificare prealabilă privind natura informațiilor ce vor fi furnizate și este de acord cu transmiterea lor.

ARTICOLUL 23

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și de către statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea sa.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau de aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data la care 6 state, inclusiv cel puțin 4 state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a se supune prezentei convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

4. Pentru orice alt stat semnatar care își exprimă ulterior consimțământul de a se supune prezentei convenții, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data la care și-a exprimat consimțământul de a se supune prezentei convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

ARTICOLUL 24

Aderarea la convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului unanim al părților la prezenta convenție, poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și care nu a participat la elaborarea acesteia să adere la prezenta convenție. Decizia se ia de majoritatea prevăzută la art. 20 (d) din Statutul Consiliului Europei și cu votul unanim al reprezentanților părților care au dreptul de a face parte din Comitetul de Miniștri.

2. Pentru orice stat care aderă la prezenta convenție conform paragrafului 1, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 25

Aplicarea teritorială

1. Orice stat sau Comunitate Europeană poate, la momentul semnării sau la cel al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, să specifice teritoriul ori teritoriile pentru care se aplică prezenta convenție.

2. Orice parte poate, ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții asupra oricărui alt teritoriu specificat în declarație. Pentru acest teritoriu, prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în respectiva declarație, prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea are efecte în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii de către secretarul general al Consiliului Europei a notificării.

ARTICOLUL 26

Efectele convenției

1. Prezenta convenție completează tratatele sau acordurile multilaterale ori bilaterale aplicabile între părți, inclusiv prevederile următoarelor tratate ale Consiliului Europei:

- **Convenția** europeană privind extrădarea, deschisă spre semnare la Paris la 13 decembrie 1957 (STE nr. 24);
- **Convenția** europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschisă spre semnare la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (STE nr. 30);
- **Convenția** europeană privind suprimarea terorismului, deschisă spre semnare la Strasbourg la 27 ianuarie 1977 (STE nr. 90);
- **Protocolul** adițional la **Convenția** europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 17 martie 1978 (STE nr. 99);
- Cel de-al doilea **Protocol** adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 8 noiembrie 2001 (STE nr. 182);
- Protocolul de modificare a Convenției europene privind suprimarea terorismului, deschis spre semnare la Strasbourg la 15 mai 2003 (STE nr. 190).

2. Dacă două sau mai multe părți au încheiat deja un acord ori un tratat privitor la aspectele care fac obiectul prezentei convenții sau au stabilit în alt mod relațiile dintre ele în aceste chestiuni ori dacă vor face aceasta în viitor, ele vor avea dreptul de a aplica în mod corespunzător și acel acord sau tratat. Totuși, dacă părțile stabilesc relațiile dintre ele în ceea ce privește chestiunile care fac obiectul prezentei convenții într-un alt mod decât cel reglementat de prezenta convenție, ele vor face aceasta într-o manieră care să nu fie incompatibilă cu obiectivele și principiile prezentei convenții.

3. Părțile care sunt membre ale Uniunii Europene vor aplica, în relațiile reciproce, reglementările Comunității și ale Uniunii Europene în măsura în care există astfel de reglementări și sunt aplicabile în situația respectivă, fără însă a aduce atingere obiectului și scopului prezentei convenții și fără a aduce atingere aplicării în întregime a acesteia în relația cu celelalte state.

4. Nicio dispoziție cuprinsă în prezenta convenție nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale unei părți și ale persoanelor, potrivit dreptului internațional, inclusiv dreptului internațional umanitar.

5. Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică activităților forțelor armate în timpul unui conflict armat, în sensul dat acestor termeni de dreptul internațional umanitar - când acesta este aplicabil -, și nici activităților efectuate de forțele armate ale unui stat în exercițiul funcțiilor lor oficiale, în măsura în care sunt guvernate de alte reguli ale dreptului internațional.

ARTICOLUL 27

Modificări ale convenției

1. Modificările la prezenta convenție pot fi propuse de orice parte, de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei sau de Conferința consultativă a părților.

2. Orice propunere de modificare se comunică părților de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Mai mult, orice modificare propusă de o parte sau de Comitetul de Miniștri se comunică Conferinței consultative a părților, care transmite Comitetului de Miniștri opinia sa cu privire la modificarea propusă.

4. Comitetul de Miniștri examinează modificarea propusă și orice opinie transmisă de Conferința consultativă a părților și poate aproba modificarea.

5. Textul oricărei modificări aprobate de Comitetul de Miniștri conform paragrafului 4 se înaintează părților în vederea acceptării.

6. Orice modificare aprobată în conformitate cu paragraful 4 intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după ce toate părțile l-au informat pe secretarul general al Consiliului Europei cu privire la acceptarea sa.

ARTICOLUL 28

Revizuirea anexei

1. În vederea actualizării listei tratatelor enumerate în anexa la prezenta convenție, orice parte sau Comitetul de Miniștri poate propune modificări. Aceste propuneri de modificare se vor referi numai la tratatele universale încheiate în cadrul sistemului Națiunilor Unite și care se ocupă în mod special de terorism și au intrat în vigoare. Ele se comunică părților de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea părților care nu sunt membre, Comitetul de Miniștri poate adopta o modificare propusă cu majoritatea prevăzută la art. 20 (d) din Statutul Consiliului Europei. Modificarea intră în vigoare la expirarea termenului de un an de la data la care a fost înaintată părților. În cadrul acestui termen, orice parte poate notifica secretarului general al Consiliului Europei cu privire la orice obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, pentru partea respectivă.

3. Dacă o treime din numărul părților notifică secretarului general al Consiliului Europei cu privire la o obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, aceasta nu intră în vigoare.

4. Dacă mai puțin de o treime din numărul statelor contractante notifică o obiecție, modificarea intră în vigoare pentru părțile care nu au notificat o obiecție.

5. Dacă o modificare a intrat în vigoare conform paragrafului 2 și o parte a notificat o obiecție la aceasta, modificarea intră în vigoare pentru partea respectivă în prima zi din luna ce urmează datei la care a notificat acceptarea sa secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 29

Soluționarea diferendelor

În cazul unui diferend între părți cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, acestea vor căuta să soluționeze acest diferend prin negocieri sau prin alte mijloace amiabile alese de ele, inclusiv prin transmiterea diferendului la un tribunal arbitral ale cărui decizii vor fi obligatorii pentru părțile respective sau la Curtea Internațională de Justiție, conform unui acord între părțile interesate.

ARTICOLUL 30

Conferința consultativă a părților

1. Părțile se reunesc periodic cu scopul:

a) de a formula propuneri pentru facilitarea sau îmbunătățirea folosirii și implementării efective a prezentei convenții, inclusiv cu scopul de a identifica orice probleme din acest domeniu, precum și efectele oricărei declarații făcute conform prezentei convenții;

b) de a elabora opinii privind conformitatea refuzului extrădării, potrivit art. 20 paragraful 8;

c) de a formula propuneri de modificare a prezentei convenții conform art. 27;

d) de a formula o opinie asupra oricărei propuneri de modificare a prezentei convenții, transmisă Conferinței consultative a părților în conformitate cu art. 27 paragraful 3;

e) de a exprima o opinie asupra oricărei chestiuni referitoare la aplicarea prezentei convenții și la facilitarea schimbului de informații privind progresele juridice, politice sau tehnice semnificative.

2. Conferința consultativă a părților se convoacă de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Părțile sunt asistate de Secretariatul Consiliului Europei în exercițiul funcțiilor ce decurg din prezentul articol.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Oricare parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei.

2. Această denunțare începe să aibă efecte din prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

Notificarea

Secretarul general al Consiliului Europei notifică statele membre ale Consiliului Europei, statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei convenții, precum și orice stat care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta convenție în legătură cu:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare;

c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții conform art. 23;

d) orice declarație făcută în temeiul art. 1 paragraful 2, art. 22 paragraful 4 și al art. 25;

e) orice alt act, notificare sau comunicare privind prezenta convenție.

Drept care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, am semnat prezenta convenție.

Adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii certificate pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei convenții și oricărui stat invitat să adere la aceasta.

ANEXĂ la convenție

1. **Convenția** de la Haga din 16 decembrie 1970 privind reprimarea capturării ilicite de aeronave;

2. **Convenția** privind reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile, încheiată la Montreal la 23 septembrie 1971;

3. **Convenția** cu privire la prevenirea și reprimarea infracțiunilor comise contra persoanelor ce se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973;

4. **Convenția** internațională împotriva luării de ostateci, adoptată la New York la 17 decembrie 1979;

5. **Convenția** privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la Viena la 3 martie 1980;

6. **Protocolul** asupra reprimării actelor ilicite de violență în aeroporturi servind aviației civile internaționale, încheiat la Montreal la 24 februarie 1988;

7. **Convenția** pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității navigației maritime, încheiată la Roma la 10 martie 1988;

8. **Protocolul** pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental, încheiat la Roma la 10 martie 1988;

9. **Convenția** internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată la New York la 15 decembrie 1997;

10. **Convenția** internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.